

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/100/2016
Identifikačné číslo spisu: 4413204551
Dátum vydania rozhodnutia: 19.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4413204551.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom v Ch-6300 Zug, Industriestrasse 13c, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovanej T. W., bývajúcej v U., za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Masarovičom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, o zaplatenie 652,77 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 16 C 273/2013, o dovolaní Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2015 sp. zn. 7 Co 85/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky uznesením z 11. novembra 2014 č.k. 16 C 273/2013-84 konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu žalovanej nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vtedajšiemu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej 99,08 €, a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 32,30 €.

2. Krajský súd v Nitre uznesením z 30. apríla 2015 sp. zn. 7 Co 85/2015 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej tak, že vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa s námietkou žalobcu, že vedľajší účastník ako občianske združenie ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľa, preto by malo byť vybavené samo odborným personálom, aby mohlo riadne vykonávať činnosť podľa svojich stanov a trovy advokáta sa preto javia byť neúčelné.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku, ktorým bol zmenený výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, podalo 6. júla 2015 dovolanie Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, bývalý vedľajší účastník na strane žalovanej. Navrhlo, aby dovolací súd napadnutý výrok

uznesenia zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na nové konanie. Uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné.

4. Žalobca navrhol dovolanie zamietnuť, žalovaná nevyužila svoje právo vyjadriť sa.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Zohľadňujúc vzájomnú súvzťažnosť ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok dovolaní podaných do 30. júna 2016, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní, sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

7. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy platnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napr. pre nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 veta druhá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“)] ani pre odmietnutie dovolania (napr. z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ OSP) vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03). Podľa dovolacieho súdu v danej sporovej veci ide o ostatne uvedenú procesnú situáciu.

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že dovolaním je napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania. Podľa § 239 ods. 3 OSP ustanovenia odsekov 1 a 2 (upravujúcich prípustnosť dovolania proti uzneseniu) neplatili, ak išlo o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Prípustnosť dovolania preto podľa tohto zákonného ustanovenia neprichádza do úvahy.

9. Ak súdne konanie trpelo niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 OSP, bolo možné dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých bolo inak dovolanie z hľadiska § 239 OSP vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá OSP) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ OSP, dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nebola daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda, či v danej veci nešlo o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

10. So zreteľom na dovolateľom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou opodstatnenosti tvrdenia, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné.

11. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ktorá prípustnosť dovolania nezakladala - poznámka dovolacieho súdu). Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť predmetnej právnej vety. Dovolať teda nedôvodne argumentuje, že uznesenie odvolacieho súdu je neodôvodnené. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje uznesenie podľa predstáv dovolateľa.

12. Dovolať uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ OSP. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ OSP), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

13. Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nebolo možné vyvodiť z ustanovenia § 239 OSP a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 OSP, dovolací súd mimoriadny opravný prostriedok bývalého vedľajšieho účastníka na strane žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.